

Supplerende processkrift

i sag A 3781/96,
Københavns byret,

Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

mod

Skatteministeriet
Departementet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Vurderingen af EU-retten:

Sagsøgte besværer sig over, at jeg har tilladt mig at erhverve en viden om mit fag og den lovgivning, der er relevant for mit fag. Med kendskab til loven og en sags fakta er det ikke umuligt at forudsige resultatet af en domsafgørelse. Da EF-domstolen konsekvent fremmer EF-traktatens målsætning, er det særligt let på forhånd at vurdere resultatet af en sag baseret på den forholdsvis simple EU-ret. Jeg har et godt kendskab til EU-retten, videbranchen og min egen virksomhed, og det er ikke vanskeligt for mig at forudsige EF-domstolens dom i en sag, der omhandler min branche og min virksomhed.

Ambi-sagen er et klassisk eksempel på et forsøg på at forbedre betalingsbalancen. Der er intet nyskabende i en afgift, der rammer import og tilgodeser eksport, men det er et klart brud på EF-traktatens mest grundlæggende bestemmelser. Ingen med et minimalt kendskab til EU-retten var i tvivl om, at ambi ville have en begrænset levetid. Jeg drøftede det med min revisor på et tidligt tidspunkt, hvilket fremgik af min bog "*Sådan tjener man 1 milliard kr.*", udgivet den 5. juni 1992 på Laserdiskens Forlag (bilag 21). Jeg og min revisor havde ikke blot en formodning. Vi var helt sikre.

Sagsøgte har derimod demonstreret et ukendskab til EF-traktaten, videbranchen og min virksomhed. Sagsøgte har ikke indhentet den basisviden, der er nødvendig for at kunne vurdere noget som helst. Jeg ved med sikkerhed, hvordan jeg har drevet min forretning, og hvordan jeg har behandlet spørgsmålet om ambi. Sagsøgte vidste det ikke, fordi sagsøgte ikke undersøgte det, før afslag på tilbagebetaling blev givet.

Sagsøgtes eneste taktik er konsekvent og uden begrundelse at bestride, at jeg taler sandt. Jeg besvarer gerne sagsøgtes mange opfordringer, selvom jeg fastholder, at sagen kunne begrænses til at forklare Retten, hvad der er de faktiske omstændigheder i sagen, så Retten kan træffe afgørelsen på et korrekt grundlag. Sagsøgtes mange og mærkværdige udflugter er efter min mening i strid med rpl. § 324 & § 325 og sagsøgtes pligt til at sikre EU-rettens bestemmelser.

Sagsøgtes manglende kendskab til EU-retten blev understreget af EF-domstolen, da den behandlede spørgsmålet om ambi. Det fremgår af EF-domstolens bemærkning i præmis 21, domssaml. 1992, side 2250: "*Hertil bemærkes, at den danske regering ikke har godtgjort, at Fællesskabsretten med rimelighed kunne udlægges således, at en sådan afgift var tilladt. Bestemmelsens forbud mod omsætningsafgifter fremgår klart af dens ordlyd*" og henviste endvidere til en tidligere afgørelse fra 1985. Dertil kommer, at Kommissionen øjeblikkeligt gjorde regeringen opmærksom på problemet. Jeg kan ikke se, at sagsøgte kan tillade sig at besvære sig over, at jeg og min revisor vurderede sagen korrekt.

Såfremt min revisorerklæring ikke anerkendes som tilstrækkelig dokumentation, har min revisor indvilliget i at møde personligt for at afgive forklaring for Retten. Jeg er naturligvis klar til selv at forklare, at jeg forventede, at ambi var midlertidig.

Det EU-retlige retsgrundlag:

Jeg skal præcisere, at tilbagebetalingskravet udelukkende støttes på EF-domstolens retspraksis, der har forrang fremfor eventuelle danske regler. Jeg henviser derfor særligt til EF-domstolens afgørelse i de forenede sager C-46 og C-48/93 (bilag 14) og Europa-Kommissionens redegørelse for EF-domstolens praksis (bilag 15).

Sagsøgtes behandling af sagen strider mod flere af EU-rettens bestemmelser.

1. Sagsøgte opstiller en generel formodning om overvæltning.
2. Sagsøgte har vendt bevisbyrden for overvæltning til den skadelidte.
3. Sagsøgte sikrer ikke en effektiv adgang til at udøve tilbagebetalingsretten.
4. Sagsøgtes kriterier for at opnå tilbagebetaling er udformet således, at det i praksis er umuligt at opnå tilbagebetaling.

ad 1)

Sagsøgte afviste at tilbagebetale ambi uden overhovedet at have undersøgt, om ambien var overvæltet. Sagsøgte henviste til en generel overvæltningsregel. Dette er efter min opfattelse i strid med EF-domstolens afgørelse i sag 199/82 (San Giorgio-dommen). Da

der er tale om en generel adfærd fra de danske myndigheders side, er det ganske rimeligt at få lovligheden af denne adfærd prøvet ved EF-domstolen. Uden yderligere undersøgelser kan spørgsmål 2 forelægges for EF-domstolen.

Når Byretten har bedømt de faktiske forhold, vil den se, at der ikke er tale om, at jeg har overvæltet ambi. Sagsøgte gør ex tuto gældende, at selvom jeg har holdt ambi ude af mine priser, skal jeg alligevel ikke have ambi betalt tilbage. Dermed er også spørgsmål 1 klar til forelæggelse for EF-domstolen.

Formodning om overvæltning af ambi forudsætter, at virksomheden har ændret sine priser. Det påfører naturligvis virksomheden en omkostning. Ifølge EF-domstolens afgørelse i sagerne C-46/93 og C-48/93 skal erstatningen stå i forhold til det lidte tab. Såfremt en ulovlig afgift overvælttes i næste omsætningsled, vil virksomhedens reelle tab som følge af den ulovlige afgift være omkostningerne ved overvæltning. Det tab har sagsøgte heller ikke indvilliget i at betale. Spørgsmål 3 er et generelt spørgsmål, der er relevant for alle de sager, hvor virksomhederne har overvæltet ambi.

En generel formodning om overvæltning forudsætter implicit en forventning om, at virksomhederne overvælter ambi, og spørgsmål 4 er et generelt spørgsmål, der er relevant for alle de sager, hvor myndighederne forudsætter, at ambi er overvæltet.

Det er derfor min opfattelse, at spørgsmål 1 og 2 er direkte relevante for løsningsen af nærværende tvist i det omfang, at faktum anerkendes som faktum. Såfremt sagsøgte fastholder formodningsreglen, er det nødvendigt også at stille spørgsmål 3 og 4.

ad 2)

Sagsøgte har tiltrådt, at ambi blev opkrævet ulovligt, men sagsøgte har hverken tilbagebetalt ambi eller løftet bevisbyrden for, at ambi er overvæltet. Sagsøgte har reelt vendt bevisbyrden, hvilket strider mod EF-domstolens afgørelser. Af sag 199/82 (San Giorgio-dommen) fremgår klart, at afgifter først kan betragtes som overvæltet, "*når det er godtgjort, at den afgiftspligtige faktisk har overvæltet dem på andre*".

ad 3-4)

Sagsøgte har opstillet kriterier, der gør det umuligt for afgiftspligtige at få afgift tilbage. Ud fra en generel overvæltningbetragtning afviser sagsøgte uden videre at betale afgiften tilbage. Selvom den afgiftspligtige løfter den omvendte bevisbyrde, der ulovligt er pålagt ham, afviser sagsøgte med en generel henvisning til, at den afgiftspligtige tilgodeses gennem en konkurrencemæssig fordel. Dette arrangement forhindrer en effektiv adgang til tilbagebetaling, idet den i praksis gør det umuligt for en afgiftspligtig på et frit marked at opnå tilbagebetaling.

Det er klart i strid med EF-domstolens afgørelser, og jeg opfordrer Byretten til at formulere spørgsmål til EU-retlig efterprøvelse af sagsøgtes anbringende.

Forelæggelse for EF-domstolen:

I et civilt søgsmål tager Retten vel kun stilling til de anbringender og den bevisførelse, som parterne frembringer. Selvom Retten ex officio er forpligtet af EF-traktaten, har jeg endnu ikke mødt en domstol, som ikke lyttede til borgerens forslag og argumentation i forbindelse med en forelæggelse for EF-domstolen. En forelæggelse for EF-domstolen via artikel 177 angives direkte af Europa-Kommissionen som en mulighed for borgeren, hvis denne mener, at myndighederne overtræder Fællesskabsretten. Fremgangsmåden støttes af EF-domstolen, der har udtalt, at "*agtpågivenheden hos de private, som er interesserede i at beskytte deres rettigheder, medfører en effektiv kontrol, der supplerer den kontrol, som det i artiklerne 169 og 170 overlades til Kommissionen og medlemsstaterne at drage omsorg for*" (EF-Domstolens dom af 5/2-63, domssaml. 1963, side 380).

Det er min opfattelse, at medlemsstaten ikke opfylder sine forpligtelser i dette tilfælde. Det er uden betydning, om Retten forelægger sagen for EF-domstolen, fordi en part har anmodet herom, eller om Retten gør det af egen drift. Retten forelægger under alle omstændigheder kun sagen for EF-domstolen, hvis der er grund til det. Der er mellem parterne uenighed om besvarelsen af spørgsmålene, og EF-domstolen har ikke besvaret lignende spørgsmål tidligere. Der er altså tvivl. Artikel 177 etablerer en klar kompetencefordeling mellem EF-domstolen og de nationale domstole, og det er udelukket, at de nationale domstole har kompetence til at afgøre sager, hvorom der er tvivl. Jeg bemærker iøvrigt, at spørgsmålene ikke drejer sig om fortolkning af national *lovgivning*, men om en afklaring på lovligheden af myndighedernes *adfærd*.

Det er min opfattelse, at retssagens eksistens alene beror på, at sagsøgte ikke undersøgte EU-retten og de faktiske forhold i sagen, da det afslog at betale ambi tilbage. Enten betaler sagsøgte frivilligt, eller også ender sagen for EF-domstolen. Der vil muligvis gå lang tid, men jeg kan ikke se andet slutresultatet. Uanset at sagsøgte bestrider faktum, så er det dog faktum, og jeg har tillid til, at Retten til sidst anerkender faktum som sådan. Sagsøgtes modstand mod en forelæggelse for EF-domstolen skyldes formentlig, at sagsøgte ikke ønsker, at Kommissionen og EF-domstolen bliver opmærksom på, at de danske myndigheder fortsat nægter at opfylde EU-rettens bestemmelser.

Sagsøgtes bemærkninger, side 2, 1. afsnit:

Jeg har påstået tilbagebetaling på 61.123 kr. Det er mindre end 90.051 kr. Jeg ved ikke, hvorfor sagsøgte besværer sig. Beløbet er det samlede tab, som ikke var opstået uden særreglen om importmoms. Jeg bemærker, at jeg heller ikke ændrede priserne på de varer, jeg købte i Danmark.

Sagsøgtes bemærkninger, side 2, 2. afsnit:

Så vidt angår negativ ambi, fremgår det af de fremlagte regnskaber. Indtil jeg søgte ambi tilbagebetalt, var jeg ikke klar over, at jeg havde sparet et beløb i arbejdsgiverafgifter. De var under alle omstændigheder uanselige i min virksomhed, da ambi blev indført. Jeg har aldrig noteret eller registreret, hvordan medarbejdernes tid er fordelt.

Sagsøgtes bemærkninger, side 2, 3. afsnit:

Jeg vedlægger skrivelser fra Videobranchens Fællesråd og Foreningen af danske Videogramdistributører til dokumentation for omsætningens størrelse og dokumentation for, at omsætningen i Danmark stort set udelukkende er dansk fremstillet. I forbindelse med udlejning har det siden 1984 været retspraksis, at udlejning af importerede videogrammer har været forbudt. Jeg har med mit indgående kendskab til EU-retten bestridt den danske praksis og overbevist Byretten og Landsretten om, at denne praksis er EU-retlig tvivlsom. Indtil EF-domstolens afgørelse foreligger, kan det lægges til grund, at kun dansk fremstillede videogrammer udlejes i Danmark. Som bilag 20 vedlægges Byrettens forelæggelse, hvoraf fremgår, hvem der er medlemmer af Foreningen af danske Videogramdistributører. På grund af Laserdiskens særstilling på markedet må den indenlandske omsætning antages at være 100 % minus Laserdiskens omsætning.

Sagsøgtes bemærkninger, side 2, 4. afsnit:

Jeg har redegjort for dette i de indledende bemærkninger.

Sagsøgtes bemærkninger, side 2, 5. afsnit:

Jeg afventer sagsøgtes bevisførelse for denne påstand. Jeg påpeger, at Skatteministeriet hidtil har argumenteret for, at ambi totalt set ikke ville føre til prisændringer pga. den modsvarende værdi af sparede arbejdsgiverafgifter. Umiddelbart ser det ud til at være tilfældet. Jeg imødeser sagsøgtes bevisførelse for, at jeg har opnået en konkurrencefordel ved at fastholde mine priser lige som alle andre. Jeg understreger igen, at det er min opfattelse, at jeg befandt mig alene på et marked, jeg selv havde skabt (se bilag 19). Jeg understreger navnlig, at årsagen til min ansøgning om tilbagebetaling af ambi ligger i det faktum, at importmoms ikke indgik i beregningsgrundlaget for ambi.

Hvis sagsøgte fastholder argumentet, må sagsøgte redegøre nærmere for konkurrenceforholdene, beskrive de påståede konkurrenters situation og redegøre for, hvordan det har gavnet min konkurrencesituation, at jeg ikke har kunnet medregne importmoms i beregningsgrundlaget. Jeg opfatter sagsøgtes påstand som en vildledende udflugt.

Sagsøgtes bemærkninger, side 3, 1. afsnit:

Jeg bemærker, at sagsøgte tiltræder, at det ikke er godtgjort, at den afgiftspligtige har overvæltet ambi på næste omsætningsled.

Sagsøgtes bemærkninger, side 3, 2. afsnit:

Hovedkataloget 1988 er trykt sidst i november 1987. Det er udskrevet efter en database, som blev oprettet i de foregående 6-7 måneder. I månederne forud var priserne som angivet i kataloget. Det var første egentlige katalog. Jeg har ikke gemt ældre prislister.

Sagsøgtes bemærkninger, side 3, 3. afsnit:

Hovedkataloget 1988 (bilag J) er trykt november 1987. Hovedkataloget 1989 er trykt november 1988. Hovedkataloget 1990-91 er trykt august 1990. Hovedkataloget 1992 er trykt i december 1991. Udover disse hovedkataloger er der trykt lister med nyheder.

Sagsøgtes bemærkninger, side 3, 4. afsnit:

Jeg bemærker, at sagsøgte tiltræder, at det ikke er godtgjort, at den afgiftspligtige har overvæltet ambi på næste omsætningsled.

Sagsøgtes bemærkninger, side 3, 5. afsnit:

Mine medarbejdere har ikke fået børn, og spørgsmålet har ikke tidligere været drøftet.

Aalborg, den 11. marts 1997

Hans Kristian Pedersen